

Σάν τούς εἶδε ὁ μικρός,
ποιά 'νε νύφη — ποιός γαμπρός,
'ντράπηκε, φουρκίστηκε,
πέντε φάσκελα τούς δίνει
καί 'ς τὰ κρύα τούς ἀφήνει.
Βρέ, ἀμάν! Καί τώρα ποιός,
ποιός νουνός τὰ στέφανά τους
θὲ ν' ἀλλάξῃ, συφορά τους;!..
Μὰ περνώντας ἀπὸ 'κει
ὁ πονετικός ὁ Χάρος,
τοὺς λυπήθη κ' ἔτρεξε
νὰ γενῇ αὐτὸς κουμπάρος...»

Καλησπέρα τσ' ἀφεντιῆς σας,
θὰ σᾶς πῶ 'να παραμῦθι,
τὸ κουκκί καὶ τὸ βεβίθι....

ΣΑΤΑΝΑΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ἐὖ πράττειν τὸ ἀγαθὸν εἶνε τὸ ἀσφαλέςτερον μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ καθίσταται ὠραία καὶ ἐνδιαφέρουσα. Ὁ ἐγωϊσμός τὴν ἀσχημίζει καὶ τὴν ἀπογοητεύει.

*

Τὸ μέλλον ἑνὸς ἀνθρώπου εὐρίσκεται συνήθως γραμμένον εἰς τὸ παρελθόν του.

*

Ὁ φιλάργυρος ὁμοιάζει πρὸς χοῖρον· δὲν εἶνε ὠφέλιμος παρὰ ὅταν ἀποθάνῃ.

*

Ἡ εὐτυχία εἶνε ἐν θαυμάσιον κεφάλαιον· ὅσον περισσότερον δίδει τις ἐξ αὐτοῦ, τόσῳ μᾶλλον ἀπολαμβάνει.

*

Ἡ φιλαρέσκεια εἶνε τὸ πνεῦμα τῆς καλλονῆς· τὸ πνεῦμα εἶνε ἡ φιλαρέσκεια τῆς εὐφυΐας.

*

Ἡ εὐτυχία ὁμοιάζει μὲ τὰ ὥρολόγια· τὰ ὀλιγώτερον πολὺπλοκα χαλοῦν σπανιώτερον.